

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 września 2017 r., odmówił E. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 57 w/w ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące warunki:

1) jest częściowo lub całkowicie niezdolna do pracy,

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, tj. 5 lat, który powinien przypadać w ostatnim 10-leciu przed dniem powstania niezdolności do pracy lub przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę - zgodnie z art. 58 ust.4 warunek ten nie jest wymagany jeżeli ubezpieczona udowodni okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiet oraz jest całkowicie niezdolna do pracy

3) niezdolność do pracy powstała w czasie tych okresów lub w ciągu 18 m-cy od ich ustania, spełnienia tego warunku nie wymaga się od ubezpieczonej, która zgodnie z art. 57 ust.2 udowodniła 20 - letni okres składkowy i nieskładkowy oraz jest całkowicie niezdolna do pracy.

Zgodnie z art.5 przy ustalaniu prawa do renty wszystkie okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nie przekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W świetle art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Stosownie do treści art. 14 oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty jej powstania, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności, związku przyczynowego z określonymi okolicznościami dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu.

Organ rentowy podniósł też, iż podstawę do wydania niniejszej decyzji stanowiło Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 25.10.2017r. który orzekł, iż wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy, a niezdolność do pracy powstała od 11.06.2017r.

Na podstawie złożonych dokumentów stwierdzono, iż na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych przypadających w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku przesuniętym o okres pobierania renty tj. 19.09.1991 r. do 28.09.2017r. wnioskodawczyni udowodniła 2 lata 4 miesiące i 11 dni okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych 3 lata 1 miesiąc i 29 dni ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 9 miesięcy i 14dni. Łącznie staż pracy wynosi 3 lata 1 miesiąc i 25 dni.

W dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności przesuniętym o okres pobierania renty tj. renty tj. 1.06.1991 r. do 10.06.2017r. uznano za udowodnione 2 lata 3 miesiące i 8 dni okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych 3 lata 5 miesięcy i 17 dni, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 9 miesięcy i 3 dni. Łącznie staż pracy wyniósł 3 lata i 11 dni.

Na wymagane 25 lat okresów składkowych uznano za udowodnione 4 lata 10 miesięcy i 29 dni.

Do stażu pracy nie zaliczono okresów rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy po 14.11.1991r., bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych, ponieważ zgodnie z obowiązującymi przepisami okresy te nie są okresami składkowymi ani nieskładkowymi,

Z uwagi na nie spełnienie przez wnioskodawczynię łącznie wymienionych warunków, organ rentowy uznał, iż brak było podstaw prawnych do przyznania świadczenia.

/decyzja k.33 plik I akt ZUS/

Od decyzji ZUS odwołanie w dniu 28 grudnia 2017 r. złożyła pełnomocnik wnioskodawczynie wnosząc o uchylenie lub zmianę w całości zaskarżonej decyzji i przyznanie E. T. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazała, że decyzja organu rentowego jest krzywdząca nikt bowiem nie zbadał kiedy tak naprawdę powstała choroba wnioskodawczynie. W decyzji opisane są tylko przypuszczenia co do historii choroby. W uzasadnieniu swej decyzji lekarz orzecznik nadmienił o istnieniu choroby w latach 90 ale tej okoliczności organ rentowy w toku postępowania nie zbadał. Dodatkowo w ocenie odwołującego nie sprawdzono wyliczając okresy niezbędne do przyznania renty czy faktycznie wnioskodawczynie nie pracowała dodatkowo przez jeden miesiąc i kilka dni, które są okresem brakującym do zaliczenia pełnych, 5 lat żądanych przez Organ .

/odwołanie – k. 3-5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując argumenty tożsame co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/.

W piśmie procesowym z dnia 29 maja 2018 r. pełnomocnik wnioskodawczynie podniósł iż ta w świetle decyzji Prezydenta Miasta Ł. z dnia 9 sierpnia 2012 r. legitymuje się ponad 5 letnim stażem pracy wobec tego ustalenia ZUS w tym przedmiocie są nieprawidłowe. Dodatkowo wskazał, iż wnioskodawczynie w okresie od 25 lipca 2012 r. do 31 sierpnia 2015 r. była zarejestrowana jako bezrobotna a co za tym idzie okres ten winien zostać zaliczony do okresu i niezbędnego do wyliczenia podstaw renty .

/ pismo k. 36/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie E. T. urodziła się (...)

Obecnie nigdzie nie pracuje.

/ bezsporne/

Ubezpieczona w okresie od 1 stycznia 1996 r. do 30 czerwca 2008 r. oraz od 1 września 2008 r. do 30 kwietnia 2012 r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/ bezsporne, zaświadczenie z dnia 20.07.2012 r. k 44 i 86/

Ubezpieczona była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. w okresie od 25 lipca 2012 r. do 31 sierpnia 2015 r. i od 16 stycznia 2017 r. do 22 lipca 2017 r. Pobierała zasiłek dla bezrobotnych / stypendium w okresie od 2 sierpnia 2012 r. do 1 lutego 2013 r., od 6 października 2014 r. do 24 października 2014 r. od 1 do 2 marca 2017 r. od 5 marca 2017 r. do 4 czerwca 2017 r. i od 10 czerwca 2017 r. do 13 lipca 2017 r.

/ zaświadczenie o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych k 13 plik i akt ZUS/

W dniu 29 września 2017 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 1 – 6 plik I akt ZUS/

Po badaniu w dniu 25 października 2017 r. Lekarz orzecznik rozpoznał u ubezpieczonej schizofrenię paranoidalną. Stan po implantacji kardiostymulatora w 2010 r. z powodu bradykardii. Niedosłuch obustronny protezowaniem ucha prawego.

/opinia lekarska z dnia 25.10.2017 r. k.10-11 dokumentacja orzeczniczo lekarska tom II/

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 25 października 2017 r. ustalono iż wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy do 30 listopada 2019 r. Data powstania niezdolności do pracy to 11 czerwca 2017 r. przy czym zastrzeżono, iż brak jest niezdolności do pracy w okresie od 30 kwietnia 2012 r. do 30 października 2013 r.

/orzeczenie Lekarza Orzecznika k. 20 plik I akt ZUS.

Wnioskodawczyni nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika.

/bezsporne/

Decyzją Prezydenta Miasta Ł. z dnia 25 lipca 2012 r. przyznano wnioskodawczyni prawo do zasiłku wysokości 80 % zasiłku podstawowego z uwagi na udokumentowany okres zatrudnienia wynoszący 4 lata 10 miesięcy i 9 dni

/decyzja k. 75 zestawienie okresów zliczanych osoby bezrobotnej k. 78/.

Wnioskodawczyni odwołała się od wskazanej decyzji podnosząc, iż przy ustaleniu prawa do zasiłku nie uwzględniono świadectw pracy za okres od dnia 4 marca 1988 r. do dnia 21 czerwca 1988 r., oraz od dnia 2 stycznia 1984 r. do dnia 31 października 1984 r., na których widnieje jej nazwisko z I małżeństwa.

/odwołanie k.67 świadectwa pracy k. 69 -72/

W świetle decyzji Prezydenta Miasta Ł. z dnia 9 sierpnia 2012 r. uchylającej decyzję z dnia 25 lipca 2012 r. E. T. legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym ponad 5 lat lecz mniej niż 20 lat zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy konsekwencji prawo do zasiłku dla bezrobotnego przysługuje w wysokości 100% zasiłku podstawowego określonego w art. 72 ust. 1 pkt. 1 ww. ustawy w okresie pierwszych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku, a następnie ulegnie zmniejszeniu do 100% zasiłku określonego w art. 72 ust. 1 pkt. 2 w okresie kolejnych miesięcy posiadania prawa do zasiłku.

/decyzja Prezydenta Miasta Ł. dnia 9 sierpnia 2012 r. k. 38, k. 64-65/

Na dzień złożenia wniosku tj. 29 września 2017 r., na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych przypadających w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku przesuniętym o okres pobierania renty tj. 19.09.1991 r. do 28.09.2017r. wnioskodawczyni udowodniła 2 lata 4 miesiące i 11 dni okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych 3 lata 1 miesiąc i 29 dni ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 9 miesięcy i 14 dni. Łącznie staż pracy wynosi 3 lata 1 miesiąc i 25 dni.

/decyzja k.33 plik I akt ZUS , karta przebiegu zatrudnienia k. 32 plik I akt ZUS /

W dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności w dniu 11 czerwca 2017 r. przesuniętym o okres pobierania renty tj. 1.06.1991 r. do 10.06.2017 r. uznano za udowodnione 2 lata 3 miesiące i 8 dni okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych 3 lata 5 miesięcy i 17 dni, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 9 miesięcy i 3 dni. Łącznie staż pracy wyniósł 3 lata i 11 dni.

/decyzja k.33 plik I akt ZUS , karta przebiegu zatrudnienia k. 31 plik I akt ZUS /

Na wymagane 25 lat okresów składkowych wnioskodawczyni udowodniła 4 lata 10 miesięcy i 29 dni.

/decyzja k.33 plik I akt ZUS , karta przebiegu zatrudnienia k. 30 plik I akt ZUS /.

Wnioskodawczyni legitymuje się stażem ogólnym sumarycznym – składkowym i nieskładkowym wynoszącym 6 lat 6 miesięcy i 19 dni.

/karta przebiegu zatrudnienia k. 30 plik I akt ZUS /.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd pominął wnioski pełnomocnika wnioskodawczyni o powołanie biegłych lekarza psychiatry i kardiologa na okoliczność daty powstania choroby i ich przebiegu gdyż dotyczyły okoliczności nie mających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Bezspornym jest, iż wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy z przyczyn psychiatrycznych, ustalenie wskazanych okoliczności pozbawione jest zatem racji bytu. Data powstania tej niezdolności wynika zaś wprost z decyzji lekarza orzecznika od której wnioskodawczyni nie złożyła sprzeciwu. Tym samym proces ustalania wskazanej okoliczności faktycznej mającej znaczenie dla uprawnień do renty podlegał zakończeniu na etapie postępowania przed organem rentowym. Nadto Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie wnioskodawczyni w charakterze strony na okoliczność niepodjęcia zatrudnienia i braku okresów wymaganych do przyznania prawa do świadczenia nie są to bowiem okoliczności prawnie doniosłe decydujące o słuszności bądź nie zgłaszanych w procesie roszczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 58 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony jeżeli wynosi on łącznie co najmniej 5 lat dla osób u których niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem złożenia wniosku o świadczenie lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 58 i ust.4 przepisu powyższego nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny i jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość

przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do tej renty sąd ubezpieczeń społecznych ocenia zgodność decyzji ze stanem faktycznym i prawnym według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (zob. wyr. SN z 12.2.2009 r., I UK 193/08, L.). Przedmiotem postępowania sądowego w sprawach dotyczących świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy jest ocena zgodności z prawem – w aspekcie formalnym i materialnym – decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Postępowanie to jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie prawidłowości decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Mówiąc inaczej – o zasadności przyznania lub odmowy przyznania świadczenia decydują te okoliczności dotyczące niezdolności do pracy, które istnieją w chwili ustalania do niego prawa.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy wnioskodawczyni nie kwestionowała orzeczenia Lekarza Orzecznika. Nie wniesienie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika oznacza zaś, że ubezpieczony zgadza się, że wszystkie stwierdzenia w nim zawarte są prawdziwe, a tym samym proces ustalania okoliczności faktycznych, mających znaczenie dla nabycia prawa do świadczenia zostaje zakończony. Jeśli wnioskodawca, wobec którego wydano orzeczenie lekarskie, nie wnosi sprzeciwu, mimo że data powstania niezdolności nie odpowiada rzeczywistej dacie jej powstania, to nie sposób przyjąć, że dopuszczalne jest jej kwestionowanie dopiero w późniejszym postępowaniu odwoławczym przed sądem. (wyrok SN z dnia 21 maja 2010 r. I UK 23/10 LEX nr 604207 Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 sierpnia 2013 r. III AUz 397/13, LEX nr 1363378, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 22 stycznia 2014 r. III AUz 3/14 Legalis Numer 755608). Tym samym w chwili obecnej na etapie postępowania przed sądem brak podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii biegłych celem ustalenia innej niż ustalona przez lekarza orzecznika ZUS daty powstania całkowitej niezdolności do pracy.

Wobec tego należało przyjąć, iż na dzień wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni była całkowicie niezdolna do pracy a niezdolność powstała dnia 11 czerwca 2017 r. Co prawda wcześniej również wnioskodawczyni była niezdolną do pracy i z tego tytułu okresowo do 30 kwietnia 2012 r. była uprawnioną do renty, jednak zdolność tę odzyskała. Brak było niezdolności do pracy w okresie od 30 kwietnia 2012 r. do 30 października 2013 r. co wynika wprost z orzeczenia Lekarza Orzecznika. Okoliczność ta pozostaje zatem bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu w odniesieniu do odwołującej się nie został spełniony warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego łącznie co najmniej 5 lat (niezdolność do pracy wnioskodawczyni powstała bowiem w wieku powyżej 30 lat.), w dziesięcioleciu przypadającym przed dniem złożenia wniosku o świadczenie lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Na dzień złożenia wniosku tj. 29 września 2017 r., na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych przypadających w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku przesuniętym o okres pobierania renty tj. 19.09.1991 r. do 28.09.2017r. wnioskodawczyni udowodniła 2 lata 4 miesiące i 11 dni okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych 3 lata 1 miesiąc i 29 dni ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 9 miesięcy i 14 dni. Łącznie staż pracy wynosi 3 lata 1 miesiąc i 25 dni.

W dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności w dniu 11 czerwca 2017 r. przesuniętym o okres pobierania renty tj. 1.06.1991 r. do 10.06.2017 r. uznano za udowodnione 2 lata 3 miesiące i 8 dni okresów składkowych oraz okresów nieskładkowych 3 lata 5 miesięcy i 17 dni, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych tj. 9 miesięcy i 3 dni. Łącznie staż pracy wyniósł 3 lata i 11 dni.

Podnieść należy, iż okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych i stypendium od 2 sierpnia 2012 r. do 1 lutego 2013 r., od 6 października 2014 r. do 24 października 2014 r. od 1 do 2 marca 2017 r. od 5 marca 2017 r. do 4 czerwca 2017 r. i od 10 czerwca 2017 r. do 13 lipca 2017 r., na które w toku procesu powoływała się wnioskodawczyni zostały zaliczone

– co wynika wprost z karty przebiegu zatrudnienia dołączonej do zaskarżonej decyzji - do wyliczenia wymaganego 5 letniego okresu składkowego jak i nieskładkowego oraz ogólnego stażu pracy. Z tych też względów podniesiona przez wnioskodawczynię argumentacja co do posiadania wymaganego stażu pracy z uwagi na te okoliczności nie mogła prowadzić do spodziewanych przez nią skutków procesowych .

Do zmiany zaskarżonej decyzji nie może prowadzić też ujawnienie w treści decyzji Prezydenta Miasta Ł. z dnia 9 sierpnia 2012 r. uchylającej decyzję z dnia 25 lipca 2012 r. faktu, iż E. T. legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym ponad 5 lat, co bezspornie uprawniało ją do prawa do zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 100% zasiłku podstawowego. Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż w istocie takie sformułowanie znalazło się w treści zaskarżonej decyzji. Niemniej jednak nie może ono bezpośrednio rzutować na prawo do świadczeń dochodzonych niniejszym procesem. Jak wynika z akt sprawy wszelkie okresy zatrudnienia podnoszone w odwołaniu, które doprowadziło do wydania powyższej decyzji Prezydenta Miasta z dnia 9 sierpnia 2012 r., w tym w okresie od dnia 4 marca 1988 r. do dnia 21 czerwca 1988 r., oraz od dnia 2 stycznia 1984 r. do dnia 31 października 1984 r., zostały uwzględnione przy ustaleniu ogólnego stażu pracy ubezpieczonej przy rozpoznaniu wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Zostały one wprost ujęte w karcie przebiegu zatrudnienia. /K. 30 plik I akt ZUS/. Wnioskodawczyni legitymuje się stażem ogólnym sumarycznym – składkowym i nieskładkowym wynoszącym 6 lat 6 miesięcy i 19 dni. Przy czym na wymagane 25 lat okresów składkowych wnioskodawczyni udowodniła 4 lata 10 miesięcy i 29 dni. Niemniej jednak wnioskodawczyni nie ma wymaganego 5 letniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o świadczenie lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Wskazane przez nią okresy zatrudnienia od dnia 4 marca 1988 r. do dnia 21 czerwca 1988 r., oraz od dnia 2 stycznia 1984 r. do dnia 31 października 1984 r., (choć zaliczone do ogólnego stażu pracy) nie mieszczą się we wskazanym zakresie – to jest ani w dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności przesuniętym o okres pobierania renty tj. 1.06.1991 r. do 10.06.2017 r. jak i dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku przesuniętym o okres pobierania renty tj. od 19.09.1991 r. do 28.09.2017r. Tym samym wnioskodawczyni nie spełnia powołanego warunku do przyznania renty.

Jednocześnie podnieść należy, iż brak podstaw do przyznania świadczenia z uwagi na trudną sytuację życiową wnioskodawczyni, chorobę, brak środków do życia, czy inne okoliczności, ze względu na które wnioskodawczyni nie podejmowała zatrudnienia. Bezwzględnie argumenty odnoszące się do zasad współżycia społecznego pozostają bez wpływu na uzyskanie świadczeń bądź uprawnień z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych. Prawo to opiera się bowiem na normach bezwzględnie obowiązujących, to jest ściśle określających warunki otrzymania poszczególnych uprawnień i wykluczających odwołanie do zasad słuszności. Podstawą przyznania świadczeń z ubezpieczenia społecznego mogą być tylko przepisy prawa, a nie zasady współżycia społecznego. (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 grudnia 1998 r.

II UKN 379/98 Legalis Numer 45844).

Z tych też względów Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

22 X 2018 roku.

J.L.